

Інновації в управлінні закладами освіти: теорія та практика

*Матеріали студентської науково-практичної конференції
(11 листопада 2020 року)*

Харків – 2020

За загальною редакцією директора Інституту підвищення кваліфікації педагогічних працівників і менеджменту освіти ХНПУ імені Г. С. Сковороди, проф. Р. І. Черновол-Ткаченко; заступника директора Інституту підвищення кваліфікації педагогічних працівників і менеджменту освіти ХНПУ імені Г. С. Сковороди, проф. О. І. Мармази, зав. кафедри наукових основ управління, доц. О. Є. Гречаник.

Редакційна колегія:

О. В. Гресь – начальник управління освіти адміністрації Московського району Харківської міської ради, к.пед.н., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

В. В. Григораши – к.пед.н., доц., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Т. В. Куценко – начальник управління освіти адміністрації Київського району Харківської міської ради, к.пед.н., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

О. В. Темченко – к.пед.н., доц., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди;

Т. М. Хлебнікова – к.пед.н., доц., доц. кафедри наукових основ управління ХНПУ імені Г. С. Сковороди.

Тексти доповідей друкуються в авторській редакції.

Інновації в управлінні закладами освіти: теорія та практика. Матеріали студентської науково-практичної конференції (11 листопада 2020 року). — Харків : ХНПУ; «Мітра», 2020. — 93 с.

Збірник підготовлено за матеріалами науково-практичної студентської конференції, що висвітлюють науково-теоретичні, організаційно-методичні підходи, моделі, механізми забезпечення якості освіти й управління нею. Видання стане в пригоді керівникам і науково-педагогічним (педагогічним) працівникам системи дошкільної, загальної середньої, позашкільної, фахової передвищої, вищої освіти, у тому числі післядипломної, перепідготовки кадрів, дозволить їм упорядкувати й оптимізувати управлінську діяльність у процесі роботи.

Відповідальність за зміст, стилістику, орфографію та пунктуацію статей несуть автори.

Видано за рахунок авторів.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ПЕДАГОГІЧНОГО КОЛЕКТИВУ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	
Рябко М. О.	71
ВДОСКОНАЛЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ПРАВОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КЕРІВНИКА В УМОВАХ УПРАВЛІННЯ ЗАКЛАДОМ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	
Свічкарь С. В.	73
РІВЕНЬ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ДІАГНОСТУВАННЯ якості освіти В ОРГАНІЗАЦІЇ	
Сіряк С. В.	74
ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ: ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТ	
Скотня Т. С.	75
УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІЙНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	
Скрипниченко Л. М.	76
СТАН ДЕРЖАВНО-ГРОМАДСЬКОГО УПРАВЛІННЯ В ЗЗСО В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	
Собакар Є. А.	78
ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОГО АУДИТУ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	
Терлецька В. А.	79
ПРОБЛЕМИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ УПРАВЛІННЯ ВИХОВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПЕДАГОГІВ	
Ткаченко О. М.	80
УПРАВЛІННЯ РОЗВИКОМ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ПРИКЛАДНИЙ КОНТЕКСТ	
Трубчанінов М. А.	81
ОЦІНЮВАННЯ КОМПЛЕКСНО-ЦІЛЬОВОЇ ПРОГРАМИ З ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ УПРАВЛІННЯ ПРОФЕСІЙНИМ САМОВДОСКОНАЛЕННЯМ КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ	
Тума Л. П.	82
ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ КЕРІВНИКА ШКОЛИ	
Федорець О. С.	83
УДОСКОНАЛЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО КЛІМАТУ В ПЕДАГОГІЧНОМУ КОЛЕКТИВІ ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	
Фірсова Н. В.	84
СТАН УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ОНОВЛЕННЯ КУЛЬТУРИ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	
Хохлов І. Ю.	86
ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ	
Чевалкова Н. В.	87
УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО АДМІНІСТРАТОРА СФЕРИ ПОСЛУГ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	
Чернявська Н. І.	88
УДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ СПІВПРАЦІ ПЕДАГОГІВ, БАТЬКІВ УЧНІВ	
Шунаєва М.В.	89
РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ПЕДАГОГІВ ЗДО ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
Юдіна С. Ф.	91
УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ	

позитивний відгук у вчителів. Вісімдесят вісім відсотків старшокласників зазначили, що їхні знання оцінюються вчителями об'єктивно, супроводжуються відповідним і зрозумілим роз'ясненням щодо прогалин і досягнень. Споживачами освітніх послуг є не лише учні, а й їхні батьки. З цією метою було здійснене комплексне дослідження рівня задоволеності батьків життєдіяльністю освітнього закладу.

В анкетуванні брали участь батьки учнів 8-11 класів у кількості 60 осіб. Респондентам запропонували визначити, які якості та в якій мірі виховуються у старшокласників в освітньому середовищі ЗЗСО.

Названі в анкеті якості особистості було поділено на три блоки: поведінкові якості (питання 1-5); життєві компетентності (питання 6-10); морально-психологічні якості особи (питання 11-15). При оцінці респонденти користувалися наступною шкалою: 5 – повною мірою, 4 – значною мірою, 3 – на достатньому рівні, 2- у незначному ступені, 1 – практично ні.

Середній загальний показник дорівнює 4, що відповідає достатньому рівню освітніх послуг, які надаються педколективом.

Проаналізувавши результати опитувань, зроблено висновок, що споживачі освітніх послуг (учні та їх батьки) задоволені організацією освітнього процесу та психологічним кліматом, що склався у гімназії. Але рівень компетентності окремих вчителів бажає бути вищим.

Управління процесом оновлення культури організації за кваліметричними показниками засвідчив – 0,61, що відповідає достатньому рівню.

Адміністрація ЗЗСО ще не забезпечила організаційно-інформаційних умов для усвідомлення колективом важливості змін. Цей параметр засвідчує найнижчий показник 0,05. Має місце плінність кадрів. Формально здійснюється робота з адміністративним резервом, відсутня стратегія стимулювання творчої діяльності педагога. Домінуючим характером взаємовідносин адміністрації та підлеглих є розпорядження, жорсткий контроль, нейтральне ставлення.

Надання методичної і психолого-педагогічної допомоги персоналу носить епізодичний характер. Підтримка нових ідей, стимулювання інноваційної творчої діяльності педагогів здійснюється не в системі, відсутня обґрунтована концепція впровадження нанотехнологій.

Це дає підстави свідчити, що серед учасників освітнього процесу існують певні проблеми у взаємовідносинах між собою. Психологічний клімат колективу та стиль керівництва потребують повної корекції і оновлення. Є необхідність у зменшенні дистанції між реальною та бажаною культурою організації, бо чим більше розходження, тим буде більшою невідповідність між бажаними умовами і реальним результатом, що може привести до повного «змертвіння» організації, де кожен буде диктувати свої умови і робити, що забажає.

Виявлені недоліки є свідченням необхідності внесення змін в культуру ЗЗСО.

ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ В ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Хохлов І. Ю.

ASSESSMENT OF THE LEVEL OF ORGANIZATION OF MILITARY-PATRIOTIC EDUCATION IN THE INSTITUTION OF GENERAL SECONDARY EDUCATION

Khokhlov I. Yu.

Для здійснення аналізу рівня організації військово-патріотичного виховання в базовому закладі освіти нами було проведено низку мікродосліджень, які дозволили оцінити окремі аспекти військово-патріотичного виховання та його якості.

Мікродослідження 1. Діагностика патріотичної вихованості учнів (методика Жаровської О. П.). Як показали результати, переважна більшість дітей знаходиться на середньому та низькому рівнях патріотичної вихованості. Недостатньо сформованим є у них

ставлення до української символіки, знання сутності основних категорій патріотичного виховання, українського виховного ідеалу (згідно віку), недостатньо розвинена відповідальність та гордість за свою Батьківщину, майже відсутнє почуття індивідуальної відповідальності за майбутнє своєї країни. Недостатньо розвинена потреба в приналежності та любові до свого народу, недостатньо сформовано прагнення берегти народні традиції. Дуже часто діти не вміють ідентифікувати себе зі своєю етнічною групою, висувати підстави такої ідентифікації – національність батьків, місце проживання, рідна мова тощо.

Мікродослідження 2. Психологічне і психофізичне обстеження старшокласників: рівень нервово-психічної стійкості (методика О. В. Кириченко). За результатами дослідження виявлено, що розподіл рівнів нервово-психічної стійкості особистості старшокласника такий: високий — 35%; оптимальний — 42%; середній – 21%; критичний – 2%. Необхідно додаткове обстеження індивідуально-психологічних характеристик особистості старшокласників з критичним рівнем стійкості, проведенні з ними психокорекційної роботи. Бажано окремо визначити рівень сформованості мотивації учнів до військової служби в Збройних Силах України.

Мікродослідження 3. Якість військово-патріотичного виховання (кваліметрична модель, автор Григораши В. В.). Було з'ясовано, що високий рівень (рейтинговий бал 10,0) визначено лише для показників «емоційна насиченість життя колективу навчального закладу» та «згуртованість учасників освітнього процесу (учителі, діти)», «самопочуття учня та його соціальна захищеність» (рейтинговий бал 9,0). Найбільш низький рейтинговий бал якості виховної роботи зафіксовано для показника «створення умов для розвитку військово-патріотичної позиції та її реалізації» (5,0).

Мікродослідження 4. Ставлення викладачів, батьків та учнів до організації військово-патріотичного виховання школярів. Загалом виявлено позитивне ставлення до військової справи в учнів, нейтральне – у батьків.

Мікродослідження 5. Рівень сформованості процесуально-технологічного критерію готовності педагогів до здійснення військово-патріотичного виховання (методика Назарук Н. В.). Серед умінь, що розвинені на високому рівні, можна перерахувати наступні: уміння налагоджувати толерантні, гуманні та паритетні відносини у колективі учнів, батьків, колег (10,6) та вміння формувати в учнів суспільно цінні мотиви навчання і праці (10,8 балів). На низькому та середньому рівні знаходяться такі вміння педагогів, як: здатність до моделювання процесу патріотичного виховання учнів (6,6 балів); уміння здійснювати індивідуальну роботу (8,4 балів).

Основний показник — рівень організації військово-патріотичного виховання — дорівнює 6,2 (за 10-бальною системою), або 0,62 (у долях одиниці), що відповідає середньому рівню.

Результати досліджень дозволили розробити цілеспрямовану комплексно-цільову програму вдосконалення військово-патріотичного виховання в школі, яка складається з чотирьох етапів та розрахована на чотири роки.

УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНЬОГО АДМІНІСТРАТОРА СФЕРИ ПОСЛУГ: ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ

Чевалкова Н. В.

MANAGEMENT OF THE DEVELOPMENT OF PROFESSIONALLY IMPORTANT QUALITIES OF THE FUTURE ADMINISTRATOR OF THE SERVICE SPHERE: PRACTICAL ASPECT

Chevalkova N. V.

Сьогодні в світі існує значна різноманітність професій, кожна з яких вимагає від людини своєрідних якостей, а відтак необхідним є диференційований підхід як до визначення комплексу професійно важливих якостей, так і до їх розвитку у процесі професійної підготовки.

Одним із шляхів розв'язання цієї проблеми є створення в закладі освіти відповідних